

Chartreuse

de La Valsainte

IN DE HEILIGE VALLEI

Monniken en monialen
zingen je naar God toe

Chartreuse de la Valsainte

APERI

Open mijn mond, Heer,
om stem te zijn
van sprakelozen.

Houd mij staande
in dit uur -
voor hen.

Doe mij geloven
dat ik ben
hun gebed.

En hoor mij
in mijn smeken
voor mijzelf.

Chartreuse de la Valsainte

VOORZANG

Het is een grootse werkelijkheid
dat de honderdvijftig psalmen
de samenvatting zijn van
heel het menselijk bestaan.

Het hele leven van de mensheid
zingt zich uit ; alwat mensen
zouden kunnen en willen bidden,
alwat mens en dier bezielt.

Zelfs de bomen en de bloemen,
het oerwoud en het grasland,
zon en maan en sterren -
allen zingen de metten mee.

En daarin klinkt het leven
van de monnik mee, in al
zijn kleinheid en grootheid
zingt zijn ziel met alles mee.

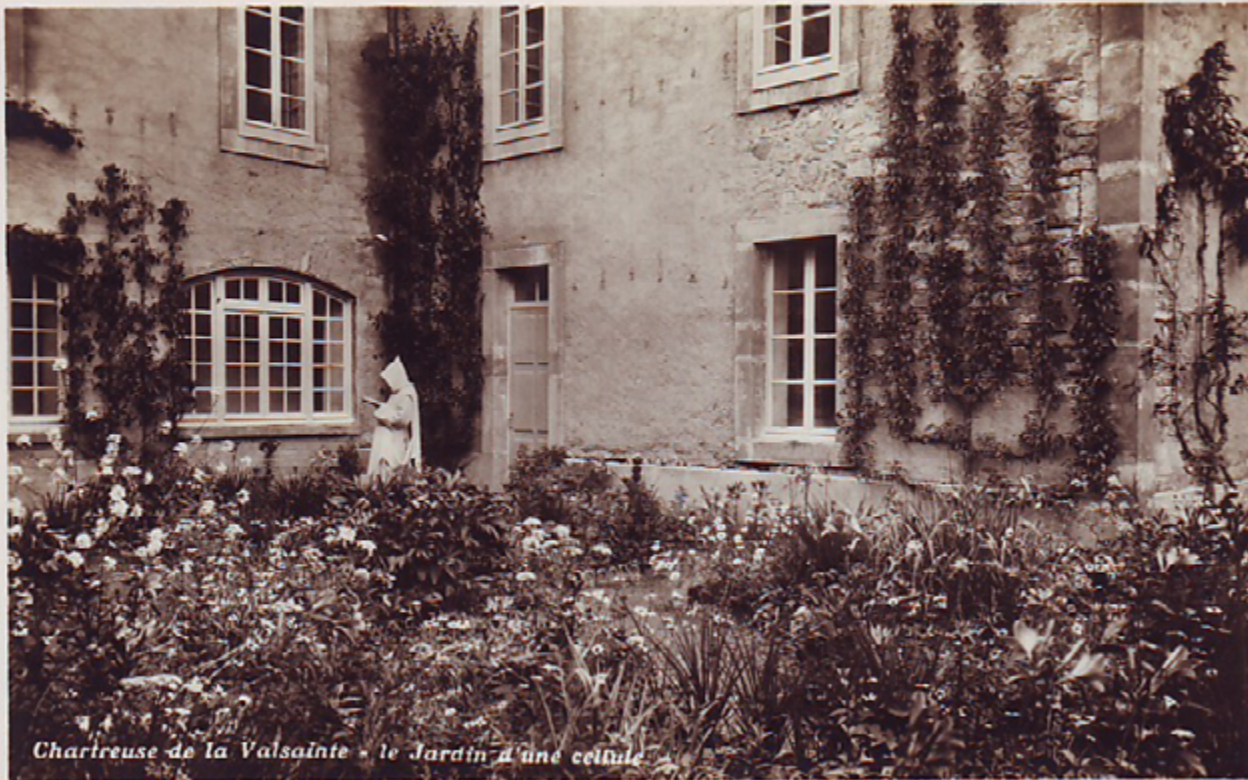
KOORZANG

Waar monniken zingen
zingt de kerk -
hun koorgebed is
het bidden van de kerk.

Maar als de kerk bidt
bidt de mensheid -
waar de mens bidt
bidt de schepping.

Monniken zingen het refrein
van alle vogels die zingen -
zij zijn de echo van
alle kosmische muziek.

De zang van het heelal
is de fluistering
van het eeuwig Woord -
God zingt.

SAMENZANG

Soms zingen zij zichzelf uit,
de heilloosheid van hun bestaan
en zijn de banken harde planken
voor hun lichaam en hun ziel.

Soms een enkel vers, een halfvers
of een hele reeks psalmen
voelen zij ; dit is mijn hartekreet,
mijn minnewoord tot mijn Beminde.

Maar wie zingt daar zo hoog
en diep boven alles uit?
Zingt God zichzelf uit en zijn
de psalmen Gods eigen liederen?

Licht en kabbelend als een beekje
is Godin hoorbaar in vrouwenstemmen.
Zwaar als een onstuimige rivier
stroomt God in de mannenstemmen.

OFFICIE

Als flonkerende sterren in de nacht
staan daar monniken en monialen
gehuld in wijde kovels van gebed
over alle werelddelen uitgezaaid.

De muren van de kloosterkerken
welven zich eerbiedig over de psalmen.
Dag na dag staan zij daar
vele uren naast elkaar. Waarom?

Zij zingen hun officie, naamloos,
niet uit zichzelf, niet om zichzelf
maar namens anderen treden zij
biddend voor Gods aangezicht.

Zij bidden namens hen die niet weten
hoe te spreken, wat te zeggen,
die niet vermogen hun levensliederen
uit te zingen in Gods Naam.

NACHTWACHT

Als nachtvlinders cirkelend
rond het zachte licht dat
weerspiegelt in de bomen
zwerfen de nachtelijke monniken

over het psalterium, schaars
verlicht in de schaduwen
van dit middernachtelijk uur -
diep dalen zij in zichzelf.

Soms in de kilte van het eigen
moegezongen hart, is het hun troost
te weten niet voor zichzelf
te zingen nacht na nacht

maar de wereld te torsen,
tot voor Gods troon
en met geheven handen
te bidden om ontferming.

ONGEWETENEN

Daar staan zij dan
ijle wezens in de nacht
zittend in veel te grote
koorbanken om en om.

En in de stilten
tussen zang en lezing
liggen zij zijdelings
voor elkaar ter aarde.

Geen publiek is er
niemand die hen prijst
alleen de alles vullende
leegte van God.

Samen voor God alleen
uit nood en liefde
om zich eindelijk
in God te verliezen.

DIENSTWERK

Als bidder namens anderen
en (be) dienaar van het woord,
kun je onmogelijk alles voelen
wat je namens anderen zegt.

Als monnik kun je onmogelijk
heel de stroom van gevoelens
invoelen die in psalmen
in en over je komt.

Dat is ook niet nodig
want je bent stem van velen,
anderen roepen in jou
en komen zo aan het woord.

De mensheid bidt in de monnik,
de aarde zingt zich uit
en alwat leeft wordt meegenomen
in het stijgen van de geest.

AD MATUTINAS

De Metten van de Grande Chartreuse
klinken in het holst van de nacht door
tot in onze huiskamer midden in de nacht.

En na iedere psalm volgt zo eindeloos
bezonken, zo diep ter aarde gebogen,
zo tijdloos en woord voor woord.

Eer aan de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.

+

Tegelijk klinken de Metten tussen
de Zwitserse bergen in la Valsainte
Als een echo vullen zij het heilig dal.

'Deus, in adjutorium meum intende'

(aanvang officie)

AANDACHT

God, ik bid U dat ik
aandachtig zal mogen zijn
voor mensen om mij heen,
voor alwat mij omgeeft -

dat ik zonder opzettelijkheid
aandachtig zal rondzien in
gezelschap, om waar te nemen
wie door niemand wordt gezien -

dat ik persoonlijke aandacht
mag hebben voor het persoontje
dat het jonge vogeltje is dat mij
aankijkt vanuit het nest.

God, ik bid U dat ik
aandachtig zal mogen blijven
opmerkzaam ontvankelijk
initiatiefvol en alert

ook als ik ouder word of
wanneer de werkelijkheid
om mij heen zich geleidelijk
terugtrekt en verstilt.

Mijn aandacht is uw aandacht,
mijn liefde uw liefde
die zich voortdurend
voortbeweegt in uw schepping.

God, ik bid U dat ik
door U geattendeerd mag worden
op de onzichtbare nood
van mensen om mij heen -

daag mij uit tot attenties,
verrassingen vertroostingen
en tot een blije lach die
mensen heelt en geneest

om de heilige intentie te hebben
het beste te intenderen :
U aanwezig te laten zijn
in mijn simpele aandachtigheid.

Chartreuse de la Valsainte - le Cloître

LAATSTE PSALM

Aan tafel van het Laatste
avondmaal voltrok zich
het Laatste koorgebed
van Jezus met de zijnen.

De Uittochtspsalmsalm
drong hen samen
voor de doortocht
ook zonder Jezus.

De communiteit stond
op vallen, waaruit
niemand op zou staan
als Jezus niet verrees.